

Отхвърленият камък

"Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла." (Ев.Марк, 12:10.)

Какво интересно може да има в един отхвърлен камък? Ще ме запитате: "Какво съдържание, каква философия има в един отхвърлен камък?" Такива изоставени камъни има днес с милиони в България. При граденето на всяка къща изостават много такива камъни. Нещастieto се състои именно в това, че има много изоставени камъни и те представляват спънка в живота. Като прочетете цялата глава, ще разберете съотношението, което съществува между прочетените стихове и останалите стихове и ще разберете, защо са казани тези думи.

Ако нямаше зидари, не би се говорило за този камък, така че зидарите са виновници. Като градят някоя къща, зидарите събират камъни, разчупват ги и затова има изоставени камъни. Следователно, под "камък" разбираме процес на градеж.

Онези, които се занимават с положителните науки, казват, че всички неща трябва да бъдат видими, осезаеми, реални. Обаче, не всички осезаеми или доказани неща са верни или реални. Има хиляди неща в света, които не са доказани, а са верни. Има хиляди философи в света, за които нищо не се знае, но това, което те са казали, е правилно. Има и много такива, за които светът знае, че съществуват, но тяхната философия не е права. Като чета някоя философска книга, аз свалям 50% от истинността, и после изваждам още 25% и само върху останалите 25% разсъждавам. Числото 25 за мене е съдържателно число, то е закон, с който меря всички неща. Може да ми възразите, че дните и нощите се мерят с един цикъл от 24 часа, но всъщност земята не прави своите обръщания в 24 часа точно, а в един период от около 25 часа. Числото 25 се отнася не само до земята, но и до човешкия живот. Аз разлагам това число така, както децата разлагат числата. Числото 25 е съставено от числата 2 и 5, които събрани, дават числото 7. Така че тук имаме три числа: първото число е 2, второто е 5, а третото е 7. Ще кажете: "Нима не знаем, какво нещо е двойката? Знаем я още от училищния период." Всички ученици, студенти, цял свят, все от двойки плачат. Всички страдания, всички неволи, всички грехове, разрушаването и създаването на световите, всичко започва с числото 2. Имате благороден син, чист като девица и вие не сте пожалили никакви средства, за да го възпитате и образувате. Обаче, някоя мома вторачила очи към него и иска да се съедини с него, защото двойката без единицата е отражение на единицата. Всяко число има свое отражение. Когато изучавате астрономията, ще видите, че и там има известни отражения. Във физиката също има отражения, напр. светлината на земята е отражение. То е сянката на светлината, която се състои от билиони трептения. Вие изучавате сега само тези неща, в които има трептения, т.е. вие изучавате само сенките на отраженията. Където има движения, там е мястото на сенките. Не казвам, че сенките не са реални неща, но са неща преходни. Една сянка може да ни послужи временно, но вие не можете да я направите основа на вашия живот.

И защо, именно, числата 2 и 5 имат еднакво отношение към нас? Числото 5 е сбор от произведението $2 \times 2 + 1$. Следователно, човешкият ум не е нищо друго освен две жени, оженени за един мъж. Човешкият ум се разговаря с двете си жени, като се договаря с едната си жена, а с другата не може. Това е държава с две партии, от които едната е консервативна, а другата и

демократическа. Според окултистите, едната наричат висшия ум или висшия манас, а другата наричат низшия ум или низшия манас. А това аз наричам ум на двете жени, но такъв ум, според сегашните закони на църквата, е осъден на отлъчване. Някои казват: "Да облагородим, да възвишим ума си!" Да, но затова той трябва да се научи да живее само с една жена. Колко ще останат тогава? Като извадим 2 от 5, ще останат три. То е числото, от което може да започнем нашия живот. Мъж и жена може да се карат, но когато започнат да се карат две жени, дига се дим и прах в къщата. За да проверите това, прочетете историята на Яков, който се ожени за двете дъщери на Лаван, по-голямата и по-малката. Проследете, какви са били техните отношения. Яков имаше 12 сина, единадесетият от които беше Йосиф. Защо продадоха Йосиф, който беше единадесетия по брой, а не друг някой? Ще кажете: "Случайно съвпадение." Съвпадението е един кармичен закон, отмерен закон на действие. Няма да се спирам да обяснявам, защо Йосиф трябваше да бъде продаден. Между Яковите синове беше този камък, който трябваше да стане ъгъл, но зидарите го отхвърлиха. Йосиф беше продаден от братята си, но после той стана глава на ъгъла. Във време на големия глад, който настана в цялата ханаанска земя, Йосиф беше пръв големец в Египет и спаси от глад много хора, между които и своите братя. Това не е история само с евреите, но е повседневна история с всички. Нещастията във всеки дом се дължат на отхвърлянето на този камък. Той е числото 11.

Коя от двете жени остава в дома? и Тази, която е най-умна и най-практична, но, според мене, тя не е и най-добрата. Добрата жена всякога е готова да даде своето място на другите. Съвременното общество, съвременните домове страдат от вътрешно раздвояване, защото тези две жени се борят, коя да има мъжа. Тези две жени се борят за един мъж. Вие знаете, как двете жени на Яков го подкупваха. Един ден синът на Яков беше пратен от майка си да донесе гъби и майка му каза на Яков: "Тази вечер аз те купих с гъби, затова при мене ще дойдеш." Ще кажете: "Може ли по такъв начин да се подкупва един мъж?" и Всички мъже се подкупват. Кажете ми, дали през тази война остана някой неподкупен мъж? Всички вие, които ме слушате, било мъже или жени, може ли да сложите ръката на сърцето си и да кажете, че не сте подкупени? С това не ви съдя, но казвам една истина. В едно от стихотворенията си, Славейков пише: "Парице, парице, всесилна царице, с тебе в рая, без тебе на края."

И всички духовни хора днес все за Господа декламират и казват: "Господи, Господи, ти наша парице, на Тебе като се кланяме, ние сме в рая, но напуснем ли Те, ние сме накрая." Парата и това е жена, която развращава съвременното общество, тя е дом на блудодеяние. И наистина, днес всички престъпления се вършат само за парата. Жената се жени за мъжа само за неговите пари, защото е силен и неговите мишци са здрави, за да изкарват прехраната. Когато някой каже, че идейно обича, той сам себе си лъже. Така идейно и котката хваща мишката, така идейно и вълкът сграбчва овцата. Едно време, когато Господ създаде вълка, пратил го да пази овците, направил го техен пастир. На първо време, вълкът започнал да им използва вълната, после млякото, докато най-после започнал да опитва и месцето им. За тази последна постъпка, Господ изпъдил вълка в гората, а на негово място оставил кучето, което и до днес изпълнява ревностно тази служба.

Какъв е в основата си този камък, който зидарите отхвърлиха и стана глава на ъгъла? Как трябва да се подразбира това нещо геометрически и глава на ъгъла? Защо да не е глава на линията? Вие, които сте изучавали геометрията, какво ще кажете за посоката на тази глава: накъде трябва да бъде тя, дали нагоре, дали надолу или настрани? Ако обърнем този ъгъл надолу, ние имаме една посока на движение, обърнем ли го нагоре, имаме друга посока на движение. Вашето тяло, без ръцете ви

представлява този камък, а двете ви ръце представляват ъгъла. Аз искам да изучавате живата геометрия. Човек е построен на геометрични начала. Може да ме запитате: "Ъгъл без линии не може ли?" и Не може, това е закон. Ъгълът показва две противоположни сили, които действуват в една и съща посока и имат един общ център. Между тези сили всякога ще има известно пространство, защото, като разнородни, между тях се образува една плоскост, която в геометрията се нарича ъгъл. Ако силите са еднородни, те ще вървят по права линия. Ще кажете: "Знаем ги ние тези неща." Не, не ги разбирате още.

"Този камък, който зидарите отхвърлиха, стана глава на ъгъла." Откъде са го отхвърлили? Има едно предание, според което, когато в Египет съграждали великата пирамида на Гиза, камъкът, с който щяла да се завършва тази пирамида, бил издялан най-напред и оставен настрана. Тази пирамида се градила с векове и затова зидарите подритвали този камък, като не знаели смисъла. Като се завършила пирамидата, дошъл главният майстор и положил отхвърления от толкова време камък, като връх, като глава на пирамидата. И така, този камък, станал глава на ъгъла. Пирамидата показва човешката еволюция. Този камък, който трябва да се постави на върха, за да завърши еволюцията на човека, се подритва от едно място на друго. Днес всички философи подритват този камък. Знаете ли, каква е била големината на тази пирамида? В нея имало материал близо 6 милиона тона. Хора, които се занимават с изучаването на старините, на разкопките, казват, че за да се пренесе материалът на тази пирамида, се изискват 60 000 машини, всяка от които да събира по 100 тона. Може да си представите, какви усилия на човечеството е коствала тази пирамида! Ще кажете: "Какъв смисъл, защото е емблема на съвременния човек и в нейните размери и мерки са определени всички събития, които са станали и трябва да станат в бъдеще. В нея се включва и астрономията с всичките и подробности. Върху тази пирамида може да се чете и миналото, и настоящето на човечеството, но малцина могат да четат по нея, защото нейният език е труден. Някои съвременни учени хора прочитат ред книги и започват да мислят, че много знаят. Не се лъжете, че знаете. Според мене, истинско знание има само този, който може да схване смъртта и да я обуздае. Така че, вие може да сте философ, богослов, мистик или какъв и да е друг, но мачка ли ви смъртта, вашата наука не е положителна и вашият камък е отхвърлен. Писанието казва, че кривият камък е станал глава на този ъгъл. На кой ъгъл? и На любовта и мъдростта в невидимия свят. В създаването на света, в целия Космос, се крие една велика тайна. Вие мислите, че само сегашните хора се борят, че само днес има такива вражди. Това, което става сега, то е отражение на миналото. Тази злоба, тази омраза, тези неразбирателства между хората, всичко това не е продукт на настоящето, а е продукт на миналото. Това мога да докажа с ред факти. Напр., явява се у някой човек една болест, като разстройство на мозъка, стомаха или какво да е друго; тази болест се явява сега, но причините за явяването и са отпреди 100, 200, 1000 и повече години. Лекарите признават, че тази болест се е появила най-много от преди 20 години. Тези болести се причиняват от много натрупани остатъци, от много непотребни утайки, които предизвикват реакция и създават анархия в организма, вследствие на което се явява температура и ние с ужас наблюдаваме, как температурата се повишава, от 38° на 39,5°, 40°, 40,5°, 41° и краят приближава. "Колко страшно нещо!" и казвате. Аз казвам: няма страшно, освен повишаване на температурата. Човек може да остане жив не само при 41°, но и при 100, 200, 2000 и повече градуса. Ще ме запитате: "Може ли да остане жив при толкова градуса, както сме сега?" Сегашните хора са едно посмешище на човечеството по своя организъм. Ако имате възможност да разгледате човека под специален микроскоп, вие ще видите, каква е неговата красота. Ние смесваме в ума си две идеи: за духовното и за материалното. Ние живеем с духовни работи в нашия ум, но като се наядем, казваме: "Днес

сме добре." Утре, като огладнеем, започваме отново да се безпокоим и замисляме пак за материалното. Жената, като се наяде, казва: "Е, слава Богу, днес съм доволна, няма дефицит." Питам: каква наука има в един живот, който е пълен само с дефицити? Днес мъже, жени, деца влизат в кухнята и казват: "Колко хубаво мирише!" Така постъпват и владици, и учители, а после казват: "Ние сме културни, идеални хора." Да, културни хора на тигана и на маслото. Някои питат, защо не ви уча на нещо по философско. Дайте ми нещо философско, за да видя каква е вашата философия.

Написвам един център. Какво означава този кръг? и Той означава една велика идея, с която е започнало битието. Този кръг показва, по какъв начин е започнал светът. Светът най-напред е започнал от един кръг без център, който после се е определил от самосебе си, или тази Първоначална Причина се е появила в тази посока, направила е едно кръгообразно движение и се е спряла. След това, от повърхността на това свое първо движение, първоначалното положение се е изгубило и се е образувало едно бездействие или тъмнина както индусите казват: образувал се е периодът на Калиюга. След време, в центъра на този кръг се е явила една малка точка, такава като тази каквато вие правите като поставяте пергела в центъра на кръга и описвате около нея окръжност. Така че тази сила, след като е определила своите граници, до които ще работи, влиза в центъра, разработва там своя кръг, за да образува Вселената. Това наричам забременяване на Космоса с една велика идея. Тази малка точка е важната. Вие си казвате: "Нима е толкова важна тази малка точица?" Да, тези малки точки вършат всичко в света. Напр., у вас се явява някаква болест, но в същото време ви излиза и една малка пъпчица, която забира и с това отвлича вниманието ви от другата болест. Значи, в тази малка пъпчица се концентрира цялото ви безпокойство. Когато у вас се заражда известна хармония, също трябва да се яви една пъпчица, една точица; вие виждате вашите идеали в центъра и казвате, че сега живота има смисъл. Казвам: "Сега вашият живот е станал бременен с една идея." Питате: "Само с идеи ли живеят хората?" Да, с храна хората вегетират, а с идеи живеят. Не трябва да се смесват, съществуване с вегетиране и това са две различни положения. Казвате: "Ще съществува ли? Може ли частицата да каже, че не е съществувала в цялото? Следователно, всяка частица е съществувала в цялото. Когато частицата се индивидуализира вътре в цялото, то с това започва и нейното индивидуално съществуване. Съществуване значи проявяване и от санскритската дума "сат", която значи да се проявиш. Когато започнеш да мислиш, да се движиш, да вършиш добро или зло, ти съществуваш. В това отношение, доброто и злото в света са двете сили, които действуват.

Злото се състои в това, че зидарите отхвърлили този камък. Когато човек отхвърли една велика идея от ума си или едно желание от сърцето си и и когато един народ отхвърли своите идеали и се подкупва за някакви си пари, той губи. Ако държавниците се вслушваха в идеалите на народа, не биха правили грешки. Държавниците и духовните хора, като се индивидуализират, мислят, че тяхното благо стои вън от този камък. Не, вие може да съградите цялото човешко тяло, но ако този камък седи извън това тяло, нищо не струва. Може да сте някой милионер, но без този камък, вие сте човек без глава, т.е. човек без един положителен ум или положителна душа, или положителен дух. Умът, душата и духът са три различни идеи. Кое е положително? и Това, което се променя, но не се изменя. Положителното е господар на своята съдба и не се стреми да завладее света. В положителното всякога има стремление да се съгласува с великата хармония, която съществува от паметта на века. Навсякъде и между мъже, жени и деца и във всички домове трябва да има хармония. Някои казват: "И да няма хармония между мене и мъжа ми, пак ще може да живеем." Не, не може

така да се живее. Колко мъже съм виждал да бягат от такъв живот! Знаете ли, на какво приличат тези мъже? Един ден Настрадаин Ходжа карал за дома си 10 магарета, натоварени с дърва, но като се уморили, те не искали да вървят. Настрадаин Ходжа се чудил какво да прави с тях, за да ги накара да тръгнат. Минал покрай него един пътник и казал на Настрадаин Ходжа, че има цяр против тези упорити магарета. Дал му една лютива чушка и му казал да ги намаже около опашката. Настрадаин Ходжа послушал съвета, намазал магаретата и действително те отишли у дома си. Не взимайте този пример в лош смисъл. Същото нещо се прилага и по отношение на вас. Заболи ви гърлото, възпали се силно и за да оздравеете, дават ви някое лютиво лекарство. Взимате лекарството и си отивате у дома. За да се постигне целта, трябва да ви се даде нещо горчиво, нещо лютиво. Някой мъж, след като жена му го намаже с своите мисли, той избягва от дома си, отива в някоя кръчма или забягва в странство. Това се отнася не само за мъжете, но и за жените. Не ви говоря това, за да ви укорявам. Аз взимам числото две, като форма. Това число съществува вътре във вас, където има известно противоречие. Ние ще се освободим от противоречията в живота, когато поставим този камък за глава на ъгъла, защото само той свързва любовта и мъдростта, за да работят във великата хармония, защото само чрез него може да се проектират тялото, дробовете и всички органи и така да се прояви целокупният човек. В съвременното общество слушам да казват, че Господ ще оправи света. И аз вярвам, че Господ ще оправи света, но въпросът е, дали ние ще можем да оправим нашия свят. Когато дойде пролет, цветята започват да цъфтят, здравите хора я посрещат весело и засмяно, а болните хора посрещат по друг начин слънцето и пролетта. Пролетта, която за здравите хора е приятна, за болните хора е чистене и наистина, дойдат ли месеците април и май, за тях настъпва криза. Българите казват, че месеците март, април и май ликвидират сметките на болните, а на здравите дават енергия и подтик. Ние сме свързани с всички сили, които действуват в Природата, понеже те действуват и в нашето тяло. Ние сме зидарите, които отхвърляме този камък, това разумно разбиране и казваме: "Трябва да дойде едно общо оправяне." Това оправяне е като пролетта. Важно е, дали аз ще бъда в състояние да го използвам. Казвате: "Първо трябва да се поправи човечеството." Човечеството е отдавна поправено, но единиците от него не са поправени, били те жени или мъже, без разлика на това, какви титли носят или дали са учени или невежи. Аз казвам, че на всички липсва по нещо. Дотогава, докато умираме, ние глава нямаме; докато страдаме, ние знание нямаме. Казвам: когато се появил центърът в окръжността, Вселената станала бременна, при което точката се е придвижила и разделила кръга наполовина. С това Вселената се самоопредила и родила първо жената, която най-напред разделила света. Затова едната половина на земята е светла, а другата половина е тъмна. Мъжът се разгневил на тази жена, която разделила света и затова днес той осветява само едната половина и то тази част, която той обича. Тези две жени се гонят, но той всякога осветява само тази, която обича.